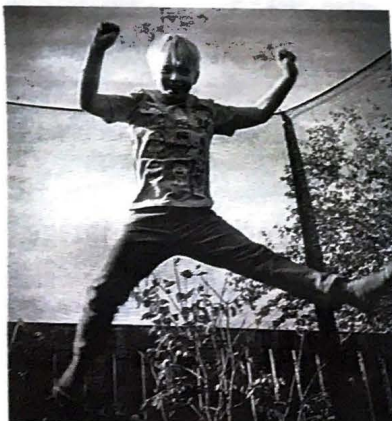

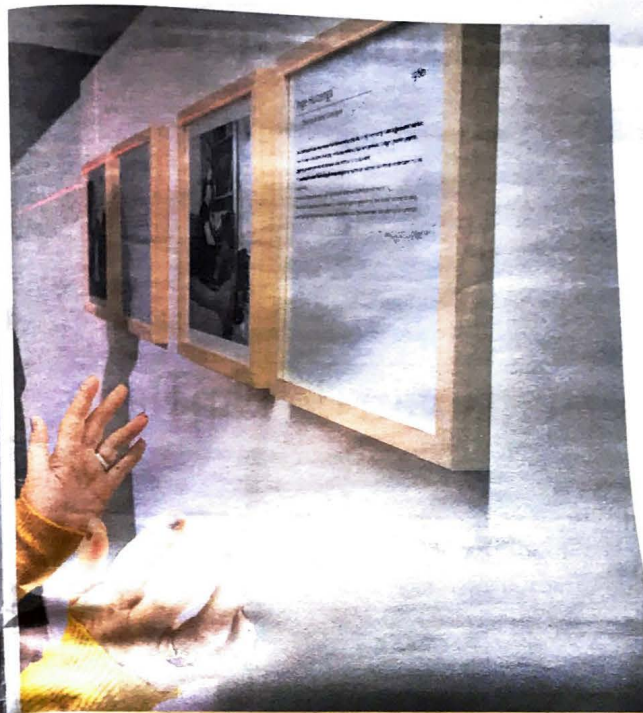
Van boven naar beneden: Bente van Aalst, Tineke Zwiers en Aaron Scholte. FOTO'S RENÉ ALBERTS

Josje Hamel en René Alberts portretteren in hun boek *Geluksvogels 31* (ex-)kankerpatiënten. FOTO JOOSKE

Kanker is méér dan kommer en kwel

Alle 31 hebben ze kanker gehad of lijden er nog aan. Ze kennen de ellende die de ziekte met zich meebrengt. En ze kennen een enorme levensdrang. Hun verhalen zijn gebundeld in *Geluksvogels*.

MARLIKE BROUWER

De datum lepelte hij zonder meer op: 23 oktober 2010. Het is de dag dat René Alberts (54) ziek wordt. Ernstig ziek. Hij heeft lymfeklierkanker.

Hij kan gemakkelijk vertellen over de chemo's die volgden, de vermoeidheid en de onzekerheid: want de kanker komt terug. Hij kan ook vertellen, met hetzelfde gemak, over iets anders. Over wat er met hem gebeurde na de onheilstijd. „Er gebeurde mij iets heel gek. Ik ging dingen maken, direct. Ik moest het kwijt. Schrijven en fotograferen deed ik altijd al, maar nu was het een soort boost.”

Hij zegt: „Ik sta bewuster in het leven sinds die diagnose. Ik ben gelukkiger, geloof ik. Mijn leven is veel rijker geworden.”

Het is het thema van het boek *Geluksvogels* – Nu is het enige dat ik heb, dat hij samen met Josje Hamel (54) maakte. Ze kennen elkaar omdat ze beiden kanker kregen: ze ervaren beiden dat de ziekte naast ellende iets anders teweegbrengt. Dat het niet alleen kommer en kwel is, willen ze met de wereld delen. Het kon niet anders of dat moest via een boek: zij is schrijfster, hij is fotograaf. Ze portretteerden 31 geluksvogels op hun favoriete plek. Thuis, in het bos, in het Noorderplantsoen, in Lauwersoog, op Schiermonnikoog.

Maar wacht even. Van de 31 geluksvogels zijn er vier overleden. Geluksvogels is op z'n minst een te betwisten benaming.

Hamel weift. „Wij voelen ons geluksvogels. Misschien voelen anderen zich pechvogels.”

Ze vervolgt: „Ik voel me een geluksvogel, omdat ik er ben. Ondanks de ellende heeft de kanker me ook veel gebracht. Ik ben in het

moment gaan leven, neem rigoureuze beslissingen, heb afscheid genomen van mensen en dingen.”

Alberts: „Je blijft in het gewone leven vaak aanmodderen. Door de ziekte word je geconfronteerd met je sterfelijkheid.”

Hamel: „Doordat je je bewust bent van de eindigheid van het leven, werkt de ziekte als een katalysator. Je raakt wat schilletjes kwijt.”

Leukemie. Borstkanker. Darmkanker. Het syndroom van Gorlin. Longkanker. De 31 geluksvogels in *Geluksvogels* krijgen de diagnose als ze 25 jaar zijn, 18, 3, 35, 45 of 65 jaar. In gaan door, een andere weg is er niet. „Jawel”, zegt Alberts. „Ik wilde op zeker moment niet meer, ik wilde er niet meer zijn.”

Hamel: „Ik heb me zo rot gevoeld. Je kunt op zeker moment niet meer. Maar ik ben er. Dat ik hier zit, met mijn uitgezaaide melanoom, is een wonder.”

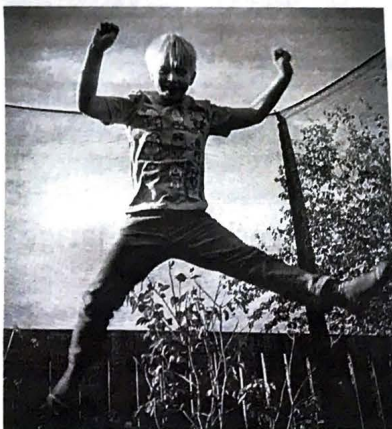
Hun boek is met 31 verhalen, waarin die van henzelf, af. Ze grijpen dat ze een clubje vormen van mensen die méér zijn dan hun ziekte. „Natuurlijk, kanker grijpt enorm in op je wezen en je identiteit, omdat het een grillige en ongreepbare ziekte is. Maar het is niet alleen maar ellende. Het geeft een enorme levensdrang”, zegt Hamel.

Tentoonstelling

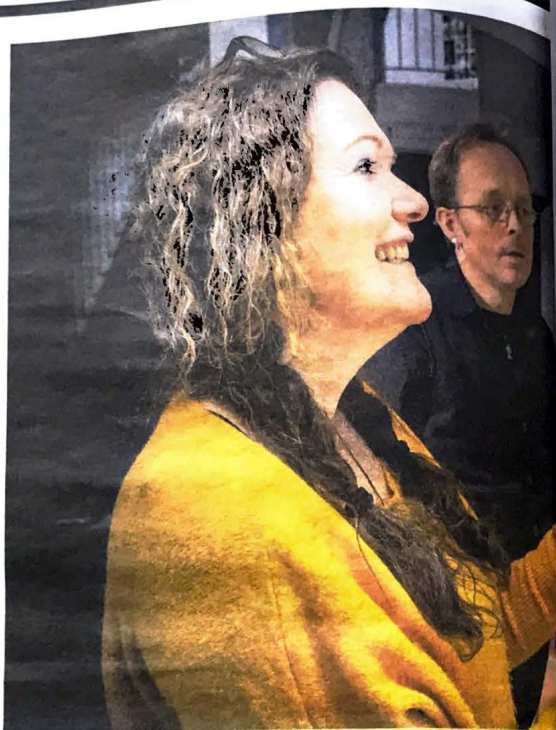
De 31 portretten en begeleidende teksten zijn van 8 februari tot en met 9 maart te zien bij Noorderlicht Studio in Groningen. Vanmiddag om 17.00 uur opent de expositie en dan is ook de boekpresentatie. Het boek kost 24,50 euro. De opbrengst komt ten goede aan het Hamelhuis, een inloophuis voor kankerpatiënten.

Van boven naar beneden: Ben Muller, Marieke Gieling, Linda en Fynn W. ma. FOTO'S RENÉ ALBERTS

Van boven naar beneden: Benthe van Aalst, Tineke Zwiers en Aaron Schollemans. FOTO'S RENÉ ALBERTS

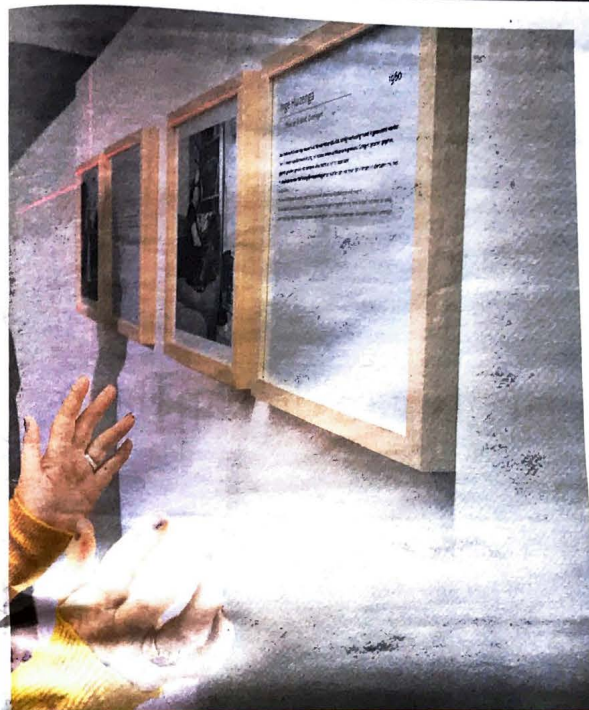

Josje Hamel en René Alberts portretteren in hun boek *Geluksvogels 31* (ex-)kankerpatiënten. FOTO: DUNCAN

Kanker is méér dan kommer en kwel

Alle 31 hebben ze kanker gehad of lijden er nog aan. Ze kennen de ellende die de ziekte met zich meebrengt. En ze kennen een enorme levensdrang. Hun verhalen zijn gebundeld in *Geluksvogels*.

GRO

MARIJKE BROUWER

De datum lepelt hij zonder meer op: 23 oktober 2010. Het is de dag dat René Alberts (54) ziek wordt. Ernstig ziek. Hij heeft lymfeklierkanker.

Hij kan gemakkelijk vertellen over de chemo's die volgden, de vermoeidheid en de onzekerheid: want de kanker komt terug. Hij kan ook vertellen, met hetzelfde gemak, over iets anders. Over wat er met hem gebeurde na de onheilstijd. „Er gebeurde mij iets heel gek. Ik ging dingen maken, direct. Ik moest het kwijt. Schrijven en fotograferen deed ik altijd al, maar nu was het een soort boost.”

Hij zegt: „Ik sta bewuster in het leven sinds die diagnose, ik ben gelukkiger, geloof ik. Mijn leven is veel rijker geworden.”

Het is het thema van het boek *Geluksvogels – Nu is het enige dat ik heb*, dat hij samen met Josje Hamel (54) maakte. Ze kennen elkaar omdat ze beiden kanker kregen; ze ervaren beiden dat de ziekte naast ellende iets anders teweegbrengt. Dat het niet alleen kommer en kwel is, willen ze met de wereld delen. Het kon niet anders of dat moest via een boek: zij is schrijfster, hij is fotograaf. Ze portretteerden 31 geluksvogels op hun favoriete plek. Thuis, in het bos, in het Noorderplantsoen, in Lauwersoog, op Schiermonnikoog.

Maar wacht even. Van de 31 geluksvogels zijn er vier overleden. Geluksvogels is op z'n minst een te betwisten benaming.

Hamel weift. „Wij voelen ons geluksvogels. Misschien voelen anderen zich pechvogels.”

Ze vervolgt: „Ik voel me een geluksvogel, omdat ik er ben. Ondanks de ellende heeft de kanker me ook veel gebracht. Ik ben in het

moment gaan leven, neem rigoureuze beslissingen, heb afscheid genomen van mensen en dingen.”

Alberts: „Je blijft in het gewone leven vaak aanmodderen. Door de ziekte word je geconfronteerd met je sterfelijkheid.”

Hamel: „Doordat je je bewust bent van de eindigheid van het leven, werkt de ziekte als een katalysator. Je raakt wat schilletjes kwijt.”

Leukemie. Borstkanker. Darmkanker. Het syndroom van Gorlin. Longkanker. De 31 geluksvogels in *Geluksvogels* krijgen de diagnose als ze 25 jaar zijn, 18, 3, 35, 45 of 65 jaar. En gaan door, een andere weg is er niet. „Jawel”, zegt Alberts. „Ik wilde op zeker moment niet meer, ik wilde er niet meer zijn.”

Hamel: „Ik heb me zo rot gevoeld. Je kunt op zeker moment niet meer. Maar ik ben er. Dat ik hier zit, met mijn uitgezaaide melanoom, is een wonder.”

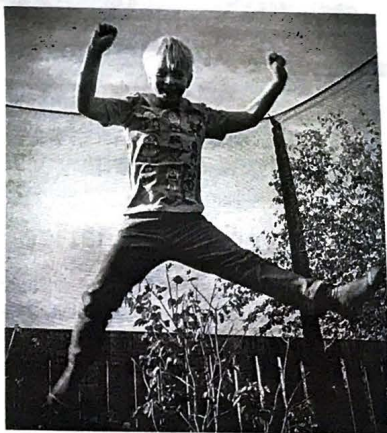
Hun boek is met 31 verhalen, waarin die van zichzelf, af. Ze grijnzen dat ze een dubbele vorm van mensen die méér zijn dan hun ziekte. „Natuurlijk, kanker grijpt enorm in op je wezen en je identiteit, omdat het een grillige en ongreepbare ziekte is. Maar het is niet alleen maar ellende. Het geeft een enorme levensdrang”, zegt Hamel.

Tentoonstelling

De 31 portretten en begeleidende teksten zijn van 8 februari tot en met 8 maart te zien bij Noordlicht Studio in Groningen. Vanmiddag om 17.00 uur opent de expositie en dan is ook de boekpresentatie. Het boek kost 24,50 euro. De opbrengst komt ten goede aan het Hamelhuis, een inloophuis voor kankerpatiënten.

Van boven naar beneden: Ben Muller, Marieke Gieling, Linda en Fynn Wiersma. FOTO'S RENÉ ALBERTS

Van boven naar beneden: Bente van Aalst, Tineke Zwiers en Aaron Scholte. FOTO'S RENÉ ALBERTS

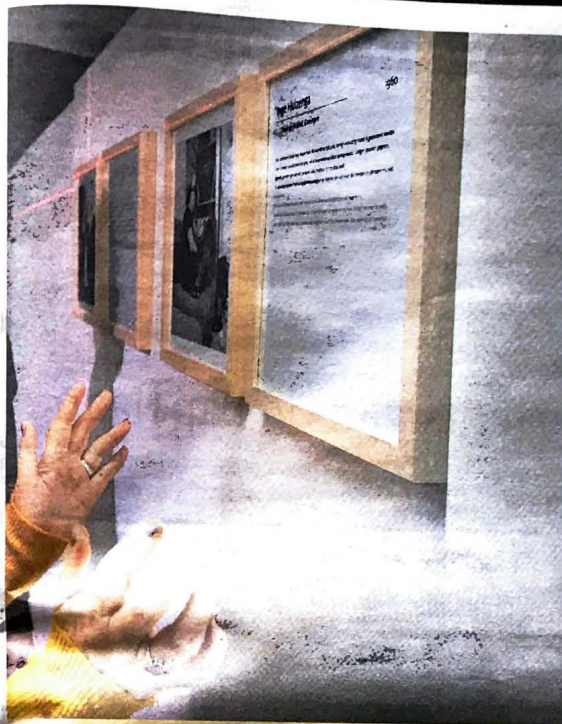

Josje Hamel en René Alberts portretteren in hun boek *Geluksvogels 31* (ex-)kankerpatiënten. FOTO: DUNCAN

Kanker is méér dan kommer en kwel

Alle 31 hebben ze kanker gehad of lijden er nog aan. Ze kennen de ellende die de ziekte met zich meebrengt. En ze kennen een enorme levensdrang. Hun verhalen zijn gebundeld in *Geluksvogels*.

GRO

MARIJKE BROUWER

De datum lepel hij zonder meer op: 23 oktober 2010. Het is de dag dat René Alberts (54) ziek wordt. Ernstig ziek. Hij heeft lymfeklierkanker.

Hij kan gemakkelijk vertellen over de chemo's die volgden, de vermoedheid en de onzekerheid: want de kanker komt terug.

Hij kan ook vertellen, met hetzelfde gemak, over iets anders. Over wat er met hem gebeurde na de onheilspellende, „Er gebeurde mij iets heel gek. Ik ging dingen maken, direct. Ik moest het kwijt. Schrijven en fotograferen deed ik altijd al, maar nu was het een soort boost.“

Hij zegt: „Ik sta bewuster in het leven sinds die diagnose. Ik ben gelukkiger, geloof ik. Mijn leven is veel rijker geworden.“

Het is het thema van het boek *Geluksvogels - Nu is het enige dat ik heb*, dat hij samen met Josje Hamel (54) maakte. Ze kennen elkaar omdat ze beiden kanker kregen; ze ervaren beiden dat de ziekte naast ellende iets anders teweegbrengt. Dat het niet alleen kommer en kwel is, willen ze met de wereld delen. Het kon niet anders of dat moest via een boek: zij is schrijfster, hij is fotograaf. Ze portretteerden 31 geluksvogels op hun favoriete plek. Thuis, in het bos, in het Noorderplantsoen, in Lauwersoog, op Schiermonnikoog.

Maar wacht even. Van de 31 geluksvogels zijn er vier overleden. Geluksvogels is op z'n minst een te betwisten benaming.

Hamel weift. „Wij voelen ons geluksvogels. Misschien voelen anderen zich pechvogels.“

Ze vervolgt: „Ik voel me een geluksvogel, omdat ik er ben. Ondanks de ellende heeft de kanker me ook veel gebracht. Ik ben in het

moment gaan leven, neem rigoureuze beslissingen, heb afscheid genomen van mensen en dingen.“

Alberts: „Je blijft in het gewone leven vaak aanmodderen. Door de ziekte word je geconfronteerd met je sterfelijkheid.“

Hamel: „Doordat je je bewust bent van de eindigheid van het leven, werkt de ziekte als een katalysator. Je raakt wat schilletjes kwijt.“

Leukemie. Borstkanker. Darmkanker. Het syndroom van Gorlin. Longkanker. De 31 geluksvogels in *Geluksvogels* krijgen de diagnose als ze 25 jaar zijn, 18, 3, 35, 45 of 65 jaar. En gaan door, een andere weg is er niet.

„Jawel“, zegt Alberts. „Ik wilde op zeker moment niet meer, ik wilde er niet meer zijn.“

Hamel: „Ik heb me zo rot gevoeld. Je kunt op zeker moment niet meer. Maar ik ben er. Dat ik hier zit, met mijn uitgezaaide melanoom, is een wonder.“

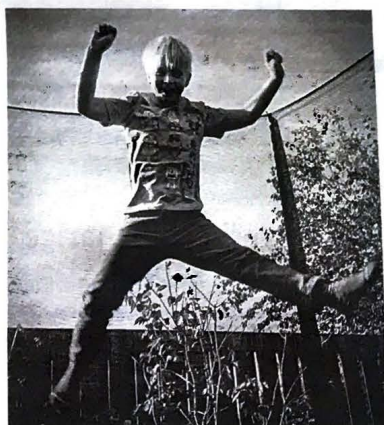
Hun boek is met 31 verhalen, waarin die van henzelf af. Ze grijpen dat ze een clubje vormen van mensen die méér zijn dan hun ziekte. „Natuurlijk, kanker grijpt enorm in op je wezen en je identiteit, omdat het een grillige en ongreepbare ziekte is. Maar het is niet alleen maar ellende. Het geeft een enorme levensdrang“, zegt Hamel.

Tentoonstelling

De 31 portretten en begeleidende teksten zijn van 8 februari tot en met 8 maart te zien bij Noorderlicht Studio in Groningen. Vanmiddag, om 17.00 uur opent de expositie en dan is ook de boekpresentatie. Het boek kost 24,50 euro. De opbrengst komt ten goede aan het Hamelhuis, een inloophuis voor kankerpatiënten.

Van boven naar beneden: Ben Muller, Marieke Gieling, Linda en Fynn Wiersema. FOTO'S RENÉ ALBERTS

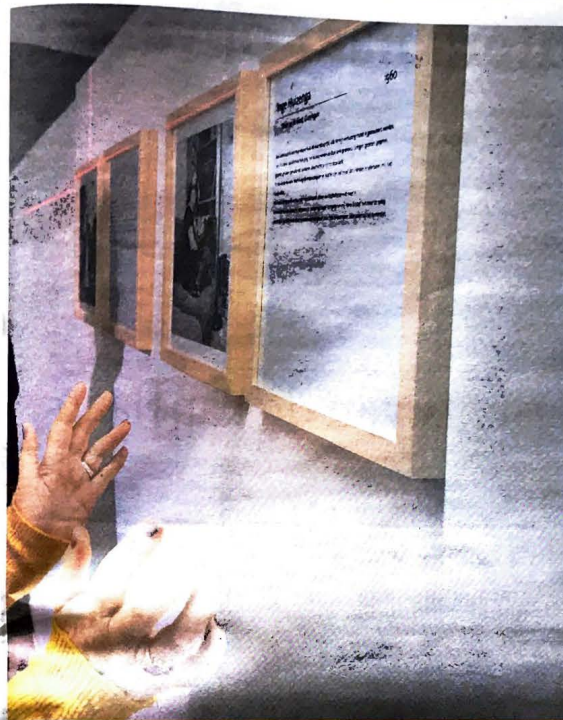
Van boven naar beneden: Benthe van Aalst, Tineke Zwiers en Aaron Schollemma. FOTOS RENÉ ALBERTS

Josje Hamel en René Alberts portretteren in hun boek *Geluksvogels* 31 (ex-)kankerpatiënten. FOTODUCCAN

Kanker is méér dan kommer en kwel

Alle 31 hebben ze kanker gehad of lijden er nog aan. Ze kennen de ellende die de ziekte met zich meebrengt. En ze kennen een enorme levensdrang. Hun verhalen zijn gebundeld in *Geluksvogels*.

MARIJKE BROUWER

De datum lepelst hij zonder meer op: 23 oktober 2010. Het is de dag dat René Alberts (54) ziek wordt. Ernstig ziek. Hij heeft lymfeklierkanker.

Hij kan gemakkelijk vertellen over de chemo's die volgden, de vermoeidheid en de onzekerheid: want de kanker komt terug. Hij kan ook vertellen, met hetzelfde gemak, over iets anders. Over wat er met hem gebeurde na de onheilstilliding. „Er gebeurde mij iets heel geks. Ik ging dingen maken. direct. Ik moest het kwijt. Schrijven en fotograferen deed ik altijd al, maar nu was het een soort boost.”

Hij zegt: „Ik sta bewuster in het leven sinds die diagnose. Ik ben gelukkiger, geloof ik. Mijn leven is veel rijker geworden.” Het is het thema van het boek *Geluksvogels* – Nu is het enige dat ik heb, dat hij samen met Josje Hamel (54) maakte. Ze kennen elkaar omdat ze beiden kanker kregen: ze ervaren beiden dat de ziekte naast ellende iets anders teweegbrengt. Dat het niet alleen kommer en kwel is, willen ze met de wereld delen. Het kon niet anders of dat moest via een boek: zij is schrijfster, hij is fotograaf. Ze portretteerden 31 geluksvogels op hun favoriete plek. Thuis, in het bos, in het Noorderplantsoen, in Lauwersoog, op Schiermonnikoog.

Maar wacht even. Van de 31 geluksvogels zijn er vier overleden. Geluksvogels is op z'n minst een te betwisten benaming.

Hamel weift. „Wij voelen ons geluksvogels. Misschien voelen anderen zich pechvogels.”

Ze vervolgt: „Ik voel me een geluksvogel, omdat ik er ben. Ondanks de ellende heeft de kanker me ook veel gebracht. Ik ben in het

moment gaan leven, neem rigoreuzer beslissingen, heb afscheid genomen van mensen en dingen.”

Alberts: „Je blijft in het gewone leven vaak aanmodderen. Door de ziekte word je geconfronteerd met je sterfelijkheid.”

Hamel: „Doordat je je bewust bent van de eindigheid van het leven, werkt de ziekte als een katalysator. Je raakt wat schilleljes kwijt.”

Leukemie. Borstkanker. Darmkanker. Het syndroom van Gorlin. Longkanker. De 31 geluksvogels in *Geluksvogels* krijgen de diagnose als ze 25 jaar zijn, 18, 3, 35, 45 of 65 jaar. En gaan door, een andere weg is er niet.

„Jawel”, zegt Alberts. „Ik wilde op zeker moment niet meer, ik wilde er niet meer zijn.”

Hamel: „Ik heb me zo rot gevoeld. Je kunt op zeker moment niet meer. Maar ik ben er. Dat ik hier zit, met mijn uitgezaaide melanoom, is een wonder.”

Hun boek is met 31 verhalen, waarin die van hen zelf, af. Ze grijzen dat ze een clubje vormen van mensen die méér zijn dan hun ziekte. „Natuurlijk, kanker grijpt enorm in op je wezen en je identiteit, omdat het een grillige en ongreipbare ziekte is. Maar het is niet alleen maar ellende. Het geeft een enorme levensdrang”, zegt Hamel.

Tentoonstelling

De 31 portretten en begeleidende teksten zijn van 8 februari tot en met 8 maart te zien bij Noorderlicht Studio in Groningen. Vanmiddag om 17.00 uur opent de expositie en dan is ook de boekpresentatie. Het boek kost 24,50 euro. De opbrengst komt ten goede aan het Hamelhuis, een inloophuis voor kankerpatiënten.

Van boven naar beneden: Ben Muller, Marieke Gieling, Linda en Fynn Wiersema. FOTOS RENÉ ALBERTS